

prima instanță, Judecătoria Căușeni
judecător: I.Sandu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A.Minciuna, L.Popova, N.Simciuc

dosarul nr. 2ra-1714/2017

Î N C H E I E R E

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Mocanu, prin intermediul avocatului Irina Lanovenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolai Mocanu împotriva lui Vladimir Ghenciu cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Nicolai Mocan și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2016, Nicolai Mocan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Ghenciu cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 10 796 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, este producător de struguri și în toamna anului 2014 a avut o înțelegere verbală cu conducerea fabricii de vinuri a SRL „Sălcuta” să predea struguri de soiuri tehnice, care urmau a fi transportați cu transportul fabricii, iar el trebuia să achite 0,20 lei pentru un kg.

Susține că, la 26 septembrie 2014 Vladimir Ghenciu s-a prezentat cu camionul de model Camaz pentru a lua strugurii, iar după ce a descărcat prima remorcă, reclamantul a plecat în câmp. Peste o perioadă a fost telefonat de la fabrică fiindu-i comunicat că strugurii nu sunt calitativi și nu pot fi primiți.

Astfel, afirmă reclamantul că a luat două persoane și s-a deplasat la rampă pentru a descărca strugurii, însă Vladimir Ghenciu a condiționat restituirea strugurilor cu achitarea sumei de 1000 lei pentru ziua pierdută și restituirea motorinei.

În consecință reclamantul a refuzat, deoarece nu a avut așa o înțelegere și nici bani nu avea, respectiv revenind în câmp.

Mai menționează că ulterior, revenind la rampă nu a găsit nici camionul cu struguri și nici pe Vladimir Ghenciu.

Reclamantul invocă că peste câteva zile l-a telefonat pe directorul fabricii în legătură cu achitarea strugurilor, însă ultimul a refuzat pe motiv că nu a primit strugurii la fabrică.

În aceste circumstanțe, reclamantul s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Criuleni cu plîngere, iar la 07 noiembrie 2014 a fost pornită urmărirea penală în baza elementelor de infracțiune prevăzute la art.190 alin.(1) CP, însă prin ordonanța procurorului din 19 ianuarie 2016, bănuitul Vladimir Ghenciu a fost scos de sub urmărire penală și procesul a fost clasat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Totodată a fost menționat prin ordonanță că fapta lui Vladimir Ghenciu poate fi încadrată în dispoziția art.335 Cod Contravențional ca samovolnicie, însă s-a dispus de a nu porni proces contravențional dat fiind faptul intervenirii termenului de prescripție prevăzut la art.30 Cod contravențional.

Ulterior, Nicolai Mocan a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 10 796 lei, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei și a cheltuielilor de transport în mărime de 1232 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016 a fost respinsă acțiunea.

La 19 decembrie 2016, Nicolai Mocan a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de Nicolai Mocan și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 08 decembrie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 iulie 2017 Nicolai Mocan prin intermediul avocatului Irina Lanovenco, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că hotărârile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, iar instanța de apel a dat o apreciere abuzivă probelor, după bunul ei plac și nu după intima convingere, cu încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor prevăzute de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 12 iulie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată

participanților la proces la 26 mai 2017 (f.d.108), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 16 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa lui Vladimir Ghenciu cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Nicolai Mocan, prin intermediul avocatului Irina Lanovenco în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolai Mocan, prin intermediul avocatului Irina Lanovenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nicolai Mocan, prin intermediul avocatului Irina Lanovenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Valentina Clevadî

Dumitru Mardari

Galina Stratulat